Prima instanţă: Judecătoria Hîncești (sediul central) Judecător Ganganu Maria
Dosarul nr. 3r-269/26
2-25133051-02-3r-28042026

D E C I Z I E

30 iulie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără părți, recursul declarat de Străisteanu Gheorghe împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul central) din 26 martie 2026, emisă în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Străisteanu Gheorghe împotriva SRL ,,CătădeniLux” și administratorul persoanei juridice, Chilaru Gicu cu privire la constatarea încălcării dreptului la informație de interes public, obligarea pârâtului la furnizarea informației, încasarea prejudiciului moral și sancționarea contravențională a pârâților,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 16 septembrie 2025, Străisteanu Gheorghe s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva SRL ,,Cătădeni-Lux” și administratorul persoanei juridice, Chilaru Gicu cu privire la constatarea încălcării dreptului la informație de interes public, obligarea pârâtului la furnizarea informației, încasarea prejudiciului moral și sancționarea contravențională a pârâților.

În motivarea cererii, reclamantul a indicat că la 14 august 2025, a expediat la adresa electronică a SRL „Cătădeni-Lux”, administrată de Chilaru Gicu, o cerere formulată în temeiul Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public.

A menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 20 decembrie 2024, SRL „Cătădeni-Lux” fusese obligată să-i furnizeze informația solicitată anterior, iar prin încheierea Curții de Apel Centru din 30 iulie 2025, pronunțată în dosarul nr. 3ex-37/2025, societății i-a fost stabilit un termen de 5 zile pentru informarea instanței cu privire la executarea respectivei hotărâri.

Reclamantul a susținut că, până la data adresării sale din 14 august 2025, actele judecătorești menționate nu fuseseră executate. În aceste condiții, a solicitat SRL „Cătădeni-Lux” să-i comunice, prin poșta electronică, motivul neexecutării hotărârii Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 20 decembrie 2024 și a încheierii Curții de Apel Centru din 30 iulie 2025, precum și dacă societatea intenționa să execute actele judecătorești sau dacă era necesară inițierea procedurilor pentru aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege.

A relevat că cererea din 14 august 2025 a fost recepționată de pârât în aceeași zi și înregistrată cu nr. 117, însă, până la data sesizării instanței, informația solicitată nu i-a fost furnizată și nu i-a fost comunicat niciun răspuns. Potrivit reclamantului, la momentul depunerii acțiunii trecuseră 28 de zile de la înregistrarea cererii, fiind depășit termenul de 10 zile stabilit de art. 19 alin. (1) din Legea nr. 148/2023.

Reclamantul a invocat că SRL „Cătădeni-Lux” se încadrează în categoria furnizorilor de informații prevăzută de art. 5 din Legea nr. 148/2023, iar informațiile solicitate au caracter de interes public. În opinia sa, nesoluționarea cererii în termenul legal și nefurnizarea informației constituie o încălcare a dreptului de acces la informațiile de interes public, garantat de lege, de Constituția Republicii Moldova și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

A mai susținut că administratorul societății, Chilaru Gicu, ar fi ignorat în mod intenționat obligațiile legale referitoare la înregistrarea și soluționarea cererii, precum și la comunicarea informației solicitate. Reclamantul a afirmat că această conduită i-a provocat sentimente de frustrare, anxietate, stres, neliniște, nedreptate și umilință, afectându-i starea psihică și modul obișnuit de viață, motiv pentru care a apreciat că există o legătură cauzală directă între inacțiunea imputată pârâților și prejudiciul moral pretins.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile, în principal, pe prevederile art. 1, 3-7, 13-15, 19, 20 și 24-29 din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, ale art. 9, 17, 20, 35, 39, 64, 68, 189, 206, 209 și 224 din Codul administrativ, precum și pe dispozițiile Codului civil referitoare la apărarea drepturilor civile și repararea prejudiciului moral.

În consecință, reclamantul a solicitat constatarea încălcării dreptului său de acces la informațiile de interes public; obligarea pârâtului la furnizarea informației solicitate prin cererea din 14 august 2025; încasarea, în mod solidar, de la SRL „Cătădeni-Lux” și Chilaru Gicu a sumei de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral; precum și aplicarea sancțiunii pecuniare sub formă de amendă, în condițiile art. 27–29 din Legea nr. 148/2023.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul central) din 26 martie 2026, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Străisteanu Gheorghe împotriva SRL „Cătădeni-Lux” și Chilaru Gicu cu privire la constatarea

încălcării dreptului la informație de interes public și obligarea pârâtului la furnizarea informației, cu atragerea la răspundere contravențională - în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

S-a declarat inadmisibilă acţiunea în contencios administrativ a reclamantului Straisteanu Gheorghe împotriva SRL „Cătădeni-Lux” și Chilaru Gicu în partea încasării din contul pârâților în beneficiul lui Straisteanu Gheorghe a sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului de acces la informații de interes public prin refuzul examinării și furnizării informației solicitată prin cererea din 14 august 2025, în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.f) Cod administrativ.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 30 martie 2026, Străisteanu Gheorghe a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu remiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că prin încheierea din 26 martie 2026, instanța de fond a declarat acțiunea inadmisibilă, reținând că pârâții nu ar avea calitatea de furnizori de informații în raport cu cererea formulată, că informația solicitată nu ar fi una de interes public, că reclamantul nu ar revendica un drept propriu vătămat în sensul art. 17 din Codul administrativ și că pretenția privind repararea prejudiciului moral ar fi inadmisibilă din cauza nerespectării procedurii prealabile.

Recurentul a susținut că instanța de fond a depășit limitele examinării admisibilității acțiunii și a soluționat anticipat chestiuni care țin de fondul litigiului. Or, stabilirea calității pârâților de furnizori de informații, a caracterului informației solicitate și a întinderii obligațiilor acestora impunea examinarea circumstanțelor cauzei și administrarea probelor, iar nu declararea acțiunii ca inadmisibilă în temeiul art. 207 din Codul administrativ.

A afirmat că dreptul propriu pretins a fi vătămat rezultă nemijlocit din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public. Astfel, art. 6 și 13 din lege consacră dreptul oricărei persoane de a solicita și de a obține informații de interes public, art. 19 instituie obligația furnizorului de a comunica informația în termenul prevăzut de lege, iar art. 24 reglementează forma și conținutul refuzului. În opinia sa, art. 25 îi conferă solicitantului dreptul de a contesta orice acțiune sau inacțiune prin care i-a fost încălcat dreptul de acces la informație.

În acest sens, recurentul a relevat că nu urmărește apărarea unui interes general sau abstract, ci revendică un drept individual, rezultat din nesoluționarea propriei cereri din 14 august 2025, recepționată și înregistrată de SRL „Cătădeni-Lux” cu nr. 117. Prin urmare, acțiunea sa nu poate fi calificată drept o *actio popularis*, întrucât vătămarea invocată decurge din inacțiunea concretă a pârâților față de o cerere individualizată.

A mai invocat că instanța de fond nu a acordat eficiență art. 25 alin. (2) din Legea nr. 148/2023, potrivit căruia, în partea ce ține de procedura contenciosului administrativ, toți furnizorii de informații sunt asimilați autorităților publice. Potrivit recurentului, simplul fapt că SRL „Cătădeni-Lux” este o persoană juridică de drept privat nu era suficient pentru declararea acțiunii ca inadmisibilă. Dacă existau dubii referitoare la încadrarea societății în categoria furnizorilor prevăzuți de art. 5 din Legea nr. 148/2023, instanța urma să clarifice natura activității desfășurate de aceasta și să solicite probele necesare.

Recurentul a menționat că cererea din 14 august 2025 nu conținea doar întrebări referitoare la motivele neexecutării actelor judecătorești, ci viza și informații concrete și verificabile privind recepționarea și înregistrarea cererii, existența sau inexistența unui răspuns și poziția pârâtului față de executarea actelor judecătorești. Faptul înregistrării cererii cu nr. 117 ar demonstra existența unor informații deținute de pârât, susceptibile de a fi comunicate.

În opinia recurentului, împrejurarea că informațiile solicitate priveau executarea unor acte judecătorești nu le lipsește de caracterul de interes public. Acesta a susținut că motivele neexecutării unei hotărâri judecătorești definitive și conduita entității obligate să o execute prezintă interes public, fiind legate de respectarea ordinii de drept și a autorității hotărârilor judecătorești. Totodată, mecanismele de executare silită și cele privind accesul la informații urmăresc finalități distincte și nu se exclud reciproc.

Cu referire la pretenția privind repararea prejudiciului moral, recurentul a invocat art. 26 alin. (5) din Legea nr. 148/2023, care recunoaște reclamantului dreptul de a solicita, în cadrul aceluiași litigiu, repararea prejudiciului material și/sau moral. Coroborând această normă cu art. 25 alin. (2) din aceeași lege, care exclude obligativitatea procedurii prealabile, recurentul a susținut că nu era necesară parcurgerea unei proceduri prealabile distincte pentru capătul de cerere privind despăgubirile.

Referitor la sancțiunea pecuniară, partea recurentă a remarcat că art. 26 alin. (4) din Legea nr. 148/2023 obligă instanța, în cazul constatării încălcării legii, să aplice furnizorului de informații amenda prevăzută de art. 28 și 29, indiferent dacă reclamantul a formulat sau nu o asemenea solicitare. A precizat că prin acțiune nu a solicitat atragerea pârâților la răspundere contravențională, ci aplicarea sancțiunii pecuniare judiciare instituite de legea specială.

Recurentul a mai invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la accesul efectiv la justiție, accesul la informații și executarea hotărârilor judecătorești definitive, susținând că declararea acțiunii ca inadmisibilă constituie un formalism excesiv și îl lipsește de posibilitatea examinării pe fond a pretinsei încălcări.

În final, a susținut că motivarea încheierii contestate este insuficientă și contradictorie, deoarece instanța a reținut existența cererii, recepționarea și

înregistrarea acesteia cu nr. 117, dar a concluzionat că reclamantul nu ar revendica o poziție juridică individuală. De asemenea, instanța nu ar fi explicat din ce motive existența mecanismelor de executare a hotărârilor judecătorești ar exclude controlul judiciar al inacțiunii pretinse în materia accesului la informațiile de interes public.

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere, însă pînă la data examinării cererii de recurs nu a fost depusă nici o referință.

Admisibilitatea recursului:

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*".

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul*".

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată*".

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a emis încheierea recurată la 26 martie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă prin intermediul poștei electronice la 30 martie 2026. Prin urmare, Completul specializat

pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de Străisteanu Gheorghe, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, prin încheierea Curții de Apel Centru din 19 mai 2026 s-a admis cererea recurentului Străisteanu Gheorghe privind scutirea de la plata taxei de timbru. S-a scutit recurentul Străisteanu Gheorghe, de la plata taxei de timbru în sumă de 200 lei, la recursul declarat de Străisteanu Gheorghe împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul central) din 26 martie 2026.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Străisteanu Gheorghe motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, *examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*.

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*.

Din materialele cauzei rezultă că, la 16 septembrie 2025, Străisteanu Gheorghe s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva SRL „Cătădeni-Lux” și administratorul persoanei juridice, Chilaru Gicu cu privire la constatarea încălcării dreptului la informație de interes public, obligarea pârâtului la furnizarea informației, încasarea prejudiciului moral și sancționarea contravențională a pârâților.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul central) din 26 martie 2026, s-a declarat inadmisibilă acţiunea în contencios administrativ a reclamantului Străisteanu Gheorghe împotriva SRL „Cătădeni-Lux” și Chilaru Gicu cu privire la constatarea încălcării dreptului la informație de interes public și obligarea pârâtului la furnizarea informației, cu atragerea la răspundere contravențională - în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

S-a declarat inadmisibilă acţiunea în contencios administrativ a reclamantului Straisteanu Gheorghe împotriva SRL „Cătădeni-Lux” și Chilaru Gicu în partea încasării din contul pârâților în beneficiul lui Straisteanu Gheorghe a sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului de acces la informații de interes public prin refuzul examinării și furnizării informației solicitată prin cererea

din 14 august 2025, în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.f) Cod administrativ.

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 30 martie 2026, Străisteanu Gheorghe a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu remiterea cauzei spre rejudecare.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată.

Potrivit art.7 din Legea privind accesul la informaţiile de interes public nr.148 din 09.06.2023, *accesul la informaţiile de interes public se realizează prin:*

a) transparenţă proactivă – diseminarea, din oficiu, a informaţiilor de interes public, în special prin publicarea acestora pe paginile web oficiale ale furnizorilor de informaţii în modul prevăzut la cap. II;

b) comunicarea informaţiilor de interes public la cerere în modul prevăzut la cap. III.

Potrivit art.4 din Legea privind accesul la informaţiile de interes public nr.148 din 09.06.2023, *în sensul prezentei legi, informaţii de interes public sunt toate informaţiile deţinute de furnizorii de informaţii, indiferent de suportul de stocare (pe hârtie, în formă electronică sau în orice alt format).*

Art.5 din aceeași Lege prevede că, *Furnizorii de informaţii sunt: a) autorităţile publice; b) instituţiile publice; c) întreprinderile de stat şi întreprinderile municipale; d) persoanele juridice de drept privat controlate de furnizorii de informaţii prevăzuţi la lit.a)–c), în conformitate cu art.203 alin.(3)–(7) din Codul civil nr.1107/2002; e) persoanele juridice de drept privat care prestează servicii publice, servicii publice de gospodărie comunală sau servicii de decontare; f) întreprinderile energetice care desfăşoară activităţi în domeniul gazelor naturale, al energiei electrice sau al energiei termice; g) asociaţiile profesionale şi organele de autoadministrare, constituite prin lege, ale profesiilor din sectorul justiţiei; h) partidele politice.*

În acord cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.*

Potrivit art.5 din Codul administrativ, *activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.*

Conform art.17 Cod administrativ, *drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.*

Completul judiciar reține că norma legală nominalizată, este una de concept și aplicabilă în mod sistemic cu prevederile art. art. 17, 20, 39 și 207 Cod administrativ,

revendicarea dreptului propriu fiind condiția fundamentală nu numai pentru succesul acțiunii din punct de vedere al admiterii acțiunii, dar și din perspectiva îndeplinirii testului de admisibilitate a acesteia, felul acțiunii înaintate potrivit art. 206 Cod administrativ, contând mai puțin.

Această constatare este susținută și de dispozițiile art. 3 Cod administrativ, potrivit căruia, *legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept,* precum și de prevederile art. 38 alin. (2) Cod administrativ, ce dispune că *orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de judecată competente.*

Astfel, normele legale supra citate, interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicînd revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului, astfel încît înaintarea oricărei acțiuni din cadrul acțiunilor în contencios administrativ, prevăzute de art. 206 alin. (1) Codul administrativ, evocă pentru admisibilitate, revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al reclamantului.

Prin urmare, în sensul Legii, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. art. 17, 38 și 189 Cod administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său”, se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

La caz, Completul judiciar reține că, pentru determinarea naturii juridice a solicitării înaintate de Străisteanu Gheorghe la 14 august 2025, este necesar a se porni nu de la denumirea atribuită acesteia de solicitant și nici de la simpla invocare formală a Legii nr. 148/2023, ci de la conținutul concret și finalitatea informațiilor solicitate.

Astfel, prin cererea din 14 august 2025, recurentul a solicitat SRL „Cătădeni-Lux” și administratorului acesteia, Chilaru Gicu, să-i comunice: care a fost și este motivul neexecutării hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 20 decembrie 2024 și a încheierii Curții de Apel Centru din 30 iulie 2025, precum și dacă aceștia sunt dispuși să execute actele judecătorești sau dacă urmează a fi inițiată aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege.

Prin urmare, obiectul real al solicitării nu îl constituie accesul la anumite înscrisuri, date sau informații preexistente, deținute de un furnizor de informații în sensul art. 4 și 5 din Legea nr. 148/2023, ci obținerea unor explicații din partea debitorului cu privire la motivele neexecutării obligației stabilite printr-o hotărâre judecătorească, precum și exprimarea unei intenții viitoare referitoare la executarea benevolă a acesteia.

Or, dreptul de acces la informațiile de interes public presupune comunicarea informațiilor deja existente și deținute de furnizor, indiferent de suportul pe care acestea sunt stocate. Acest drept nu instituie în sarcina destinatarului cererii obligația de a elabora explicații, justificări sau opinii noi și nici de a-și exprima anticipat intenția privind conduita pe care urmează să o adopte. Calificarea unei adresări drept cerere de comunicare a informațiilor de interes public nu poate depinde exclusiv de temeiul juridic indicat de solicitant, ci de existența unei informații determinate, materializate și deținute de subiectul căruia îi este adresată cererea.

Completul judiciar constată că întrebările formulate de recurent sunt legate nemijlocit de executarea hotărârii Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 20 decembrie 2024. În privința acestei hotărâri a fost deja inițiată procedura judiciară de executare, la cererea aceluiași creditor, Străisteanu Gheorghe.

Astfel, prin încheierea Curții de Apel Centru din 30 iulie 2025, pronunțată în dosarul nr. 3ex-37/2025, SRL „Cătădeni-Lux” a fost obligată ca, în termen de 5 zile de la notificarea încheierii, să informeze Curtea de Apel Centru despre executarea hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 20 decembrie 2024. Contrar susținerilor recurentului, prin încheierea respectivă nu a fost instituit un nou termen de 5 zile pentru executarea obligației materiale, ci un termen pentru prezentarea către instanța competentă a informației referitoare la executarea hotărârii.

În conformitate cu art. 249 din Codul administrativ, hotărârile judecătorești și alte titluri executorii se execută potrivit dispozițiilor capitolului referitor la executarea hotărârilor judecătorești, iar executarea hotărârilor și a tranzacțiilor judiciare de împăcare pentru care sunt competente instanțele de contencios administrativ este realizată de instanța de apel competentă. Totodată, art. 253 din Codul administrativ conferă instanței de executare competența de a întreprinde măsurile necesare în vederea realizării efective a obligației stabilite prin titlul executoriu.

Rezultă că toate datele relevante privind inițierea procedurii de executare, actele întreprinse de instanța competentă, răspunsurile ori lipsa răspunsurilor debitorului, măsurile dispuse și stadiul executării hotărârii sunt concentrate în dosarul de executare nr. 3ex-37/2025. Recurentul, în calitate de creditor al executării și titular al cererii prin care a fost inițiată procedura, are posibilitatea de a lua cunoștință de actele dosarului, de a solicita informații instanței competente și de a cere aplicarea măsurilor prevăzute de lege în cazul neexecutării hotărârii.

În consecință, informația referitoare la conduita debitorului în executarea hotărârii, la măsurile întreprinse și la stadiul executării trebuie obținută și valorificată în cadrul procedurii de executare deja inițiate, sub controlul instanței competente. Legea nr. 148/2023 nu poate fi utilizată pentru instituirea unei proceduri paralele, prin care creditorul să oblige debitorul să explice, în afara dosarului de executare, motivele neexecutării sau să declare dacă intenționează să se conformeze titlului executoriu.

Existența procedurii de executare nu suprimă, în abstract, dreptul unei persoane de acces la informațiile de interes public. Totuși, în circumstanțele concrete ale

cauzei, solicitarea recurentului nu privește informații autonome față de procedura de executare, ci chiar obiectul, evoluția și perspectivele acestei proceduri. Admiterea posibilității examinării acelorași împrejurări într-un litigiu distinct, întemeiat formal pe Legea nr. 148/2023, ar conduce la dublarea mecanismelor judiciare și la transferarea unor chestiuni ce țin de executarea titlului către o procedură care urmărește o finalitate juridică diferită.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului potrivit căruia pârâtul ar fi refuzat să-i comunice data și numărul de înregistrare ale cererii din 14 august 2025. Din materialele cauzei rezultă că, în aceeași zi, SRL „Cătădeni-Lux” a confirmat prin poșta electronică recepționarea cererii, iar recurentul însuși indică faptul că aceasta a fost înregistrată cu nr. 117. Așadar, informația respectivă îi era cunoscută la momentul sesizării instanței, nefiind demonstrată existența unui refuz actual de comunicare a acesteia.

Totodată, simplul fapt că art. 25 alin. (2) din Legea nr. 148/2023 asimilează furnizorii de informații autorităților publice în partea ce ține de procedura contenciosului administrativ nu conferă oricărei persoane juridice de drept privat calitatea de furnizor de informații. Asimilarea procedurală operează numai după constatarea încadrării subiectului într-una dintre categoriile limitativ prevăzute la art. 5 din lege. Or, din materialele prezentate nu rezultă că SRL „Cătădeni-Lux” este controlată de o autoritate ori instituție publică sau că desfășoară una dintre activitățile expres prevăzute la art. 5 lit. e)–h) din Legea nr. 148/2023. Calitatea sa de debitor într-o procedură de executare nu o transformă, prin ea însăși, într-un furnizor de informații de interes public.

În aceste condiții, Completul judiciar apreciază că recurentul nu a demonstrat existența unui drept autonom la comunicarea informației, susceptibil de a fi revendicat împotriva pârâților în procedura specială instituită prin Legea nr. 148/2023. Drepturile sale concrete izvorâte din hotărârea definitivă și eventualele consecințe ale neexecutării acesteia urmează a fi valorificate în procedura de executare deja inițiată.

Argumentul potrivit căruia instanța de fond ar fi soluționat chestiuni ce țin de fondul cauzei nu poate determina anularea încheierii. Verificarea existenței unui drept propriu susceptibil de a fi apărat prin acțiunea aleasă, a calității pârâtului de furnizor de informații și a naturii solicitării formulate este inerentă controlului de admisibilitate prevăzut de art. 207 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Codul administrativ. O asemenea verificare nu echivalează cu soluționarea fondului, ci urmărește stabilirea existenței premiselor procesuale necesare pentru examinarea acțiunii.

Cât privește pretenția privind repararea prejudiciului moral și solicitarea aplicării sancțiunii pecuniare, instanța de fond corect a reținut că acestea au un caracter subsecvent pretențiilor privind constatarea încălcării dreptului de acces la informațiile de interes public și obligarea pârâților la furnizarea informației solicitate. Or, aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. (4) și (5) din Legea nr. 148/2023 este condiționată de

constatarea prealabilă a unei încălcări a obligațiilor ce revin unui furnizor de informații în sensul acestei legi.

Prin urmare, Completul judiciar conchide că existența procedurii de executare deja inițiate, în cadrul căreia sunt concentrate informațiile privind stadiul executării și conduita debitorului, precum și natura concretă a întrebărilor formulate de reclamant demonstrează că acesta urmărește, în realitate, obținerea unor explicații și măsuri referitoare la executarea hotărârii judecătorești, iar nu comunicarea unor informații de interes public în sensul Legii nr. 148/2023. În consecință, criticile expuse în cererea de recurs nu răstoarnă concluzia primei instanțe privind inadmisibilitatea acțiunii, astfel încât recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate.

Completul judiciar specializat reiterează că, accesul la procedurile de contencios administrativ poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guerin contra Franţei, 29 iulie 1998, § 37*). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33*). Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conţinutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Străisteanu Gheorghe au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 martie 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Străisteanu Gheorghe.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 martie 2026.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae